

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 6C/38/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6610202779
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Gabrielová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2021:6610202779.32

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudkyňou JUDr. Andreou Gabrielovou v spore žalobcu 1/: I.. Z. K., C., T.. XX.XX.XXXX, H. T. D. XXX/X, XXX XX Č., Š. B. G., X/: I.. Z. K., T.. XX.XX.XXXX, H. T. D. XXX/X, XXX XX Č., štátny občan SR, obidvaja právne zast.: PhDr. JUDr. Jaroslava Balážiová, advokátka, Advokátska kancelária so sídlom Dolné Bašty 2, 917 01 Trnava proti žalovanému: C. R., T.. XX.XX.XXXX, H. W., M. V. XX, štátny občan SR, právne zast.: JUDr. Róbert Gombala, advokát, Advokátska kancelária so sídlom ul. P. Rádayho 14/A, Lučenec, v konaní o zaplatenie 5.548,46 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Súd žalobu v časti zaplatenia čiastky 219,09 Eur s prísl. **z a m i e t a**.

II. Žalobcovia 1/, 2/ **s ú p o v i n ň ý** zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 99,34% do troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia, ktorým bude rozhodnuté o trovách konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobcovia 1/ a 2/ podali návrh na zaplatenie sumy 5.548,46 Eur s prísl. od žalovaného.

2. Okresný súd Lučenec vo veci dňa 13.12.2018 rozhodol v konaní č.k. 6C/38/2010 tak, že zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcom sumu 18,16 Eur s 2,5 promile za každý deň omeškania od 23.01.2010 v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku. Konanie v časti 93,14 Eur zastavil, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalovanému priznal náhradu trov konania voči žalobcom 1/ a 2/ vo výške 99,34%.

3. Proti rozsudku podali dňa 11.01.2019 žalobcovia 1/ a 2/ odvolanie. Krajský súd Banská Bystrica v konaní č.k. 12Co/127/2019 dňa 19.11.2020 rozsudok Okresného súdu Lučenec v časti tretieho výroku o zamietnutí žaloby ohľadne sumy 5.218,08 Eur s prísl. potvrdil. Rozsudok v časti tretieho výroku o zamietnutí žaloby ohľadne sumy 219,09 Eur s prísl. a závislom výroku o trovách konania zrušil a vec v tomto rozsahu vrátil Okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vo veci vyslovil právny názor, ktorým je prvostupňový súd viazaný.

4. Zástupkyňa žalobcov 1/ a 2/ na pojednávaní uviedla, že sa pridŕžajú doposiaľ vyjadrených stanovísk v tej časti súdneho rozhodnutia, kde bol ich nárok ako prvoinštančného súdu zrušený a vrátený na ďalšie konanie. Trvajú na tom, že nárok tak, ako v tomto konaní, tak v konaní predchádzajúcom, ktoré sa týkalo presne toho istého problému, t.j. užívania bytu na základe predmetnej nájomnej zmluvy pokladajú za platnú. Odmietajú konštatovanie právneho zástupcu žalovaného, že sumy, o ktoré sa momentálne súdia boli zo strany žalovaného zaplatené, pričom jediný dôkaz o zaplatení konkrétnych súm je potvrdenie podpísané pani K., ku ktorému sa ona jasne a zrozumiteľne vyjadrila. K svojmu podpisu sa vyjadrila v tom zmysle, že je podobný jej podpisu, ale nie je to jej podpis, pretože v tom čase to podpisovať nemohla, lebo bola odcestovaná, teda túto sumu neprijala, tento doklad jednoducho bol vystavený podľa ich názoru sfaľovaním podpisu pani K. a toto tvrdia od počiatku a tak isto tá skutočnosť, že žalovaný nemal

prístup k dokladom, ktoré boli vystavené a že boli vyhodnené pri vypratávaní bytu a boli znehodnotenú zo strany žalobcov, nie je pravda. Doklady o zaplatení okrem tohto jedinúho pán R. nikdy nemal, pretože peniaze odovzdával pani K.. Ona si dávala podpisovať ich prijatie a doklady o zaplatení boli v jej držbe. Ku konštatovaniu protistrany, že žalobcovia zaplatili v konaní vedenom pod sp. zn. 6C/102/2008 sumu 4.800,00 Eur uvádzajú, že táto suma bola podľa uznesenia Krajského súdu Banská Bystrica zaplatená na základe schválenia zmiernu strán sporu s tým, že žalovaní boli zaviazaní zaplatiť túto sumu, pričom v odôvodnení tohto uznesenia nie je ani slovo o tom, kto a do akej miery za vzniknutú škodu zodpovedá. Absolútne odmietajú tvrdenie právneho zástupcu žalovanúho, že žalobcovia sumu zaplatili z toho dôvodu, že pociťovali zodpovednosť za niečo, čo sa stalo v období opustenia bytu pánom R. po skončení nájomného vzťahu v konkrétnom dni a v konkrétnom čase. Pri schválení súdneho zmiernu bolo konštatované, že žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov konania. Trvajú na tom, že aj v tomto prípade je možné sa pridržať ustanovenia CSP, v ktorom sa konštatuje, že vo výnimočných prípadoch súd nemusí priznať trovy konania stranám sporu. Celý tento proces a celý tento spor pokladajú za maximálne nespravodlivý a nekorektný. Po dvanástich rokoch súd bude rozhodovať o platnosti alebo neplatnosti nájomnej zmluvy, keď v obidvoch konaniach, ktoré spolu súviseli, to znamená konanie sp. zn. 6C/102/2008. Postupne medzi prenajímateľom a nájomcom z titulu neplatného nájomného a z titulu neplatenia úhrad za služby spojené s užívaním bytu došlo k oneskoreným úhradám, čo viedlo k zostreniu vzťahov medzi prenajímateľom. Toto vyústilo do dvoch súdnych sporov.

5. Zástupca žalovanúho na pojednávaní uviedol, že k jednotlivým položkám tak, ako ich vymedzil aj Okresný súd Lučenec a následne Krajský súd Banská Bystrica uvádzajú, že suma 39,84 Eur, ktorá činí rozdiel medzi sumou platenou 4.200,00 SK a sumou vo výške 4.600,00 SK je nárok na zaplatenie takejto sumy úplne nedôvodný a to z toho dôvodu, ako správne vyhodnotil súd prvej inštancie, že nemohlo dôjsť k platnej dohode o zmene výšky platieb za užívanie bytu. V podstate poukazujú na to, že v zmysle bodu 43. odôvodnenia rozsudku sa súd s týmto podľa ich názoru úplne zrozumiteľne a jednoznačne vysporiadal a teda nebolo možné podľa ich názoru zvýšiť sumy platieb zo sumy 4.200,00 SK na sumu 4.600,00 SK a z toho dôvodu ani nie je dôvodný nárok na zaplatenie tých rozdielov za jednotlivé mesiace vo výške momentálne len 39,84 Eur. Čo sa týka sumy 152,69 Eur, pôvodne 4.600,00 SK, k tomu uvádzajú, že túto sumu žalovaný uhradil, o čom predložil listinný dôkaz a to potvrdenie podpísané Z. K. zo dňa 22.11.2006 na sumu 5.000,00 SK. Čo sa týka argumentácie Krajského súdu Banská Bystrica, ktorá spočívala v tom, že žalobca určitým spôsobom logicky argumentoval skutočnosť, že by nebol vypínal elektrinu do bytu dňa 19.12.2006, pokiaľ by bolo zaplatené za elektrinu, tak tvrdia, že dôkaz svedčí jednoznačne o zaplatení a zároveň poukazujú na skutočnosť, ktorá vyplýva z vykonanúho dokazovania a to konkrétne z výsluchu svedkyne Z.Ž. K., ktorá zdôvodňovala vypnutie elektriny bytu tak, ako je to konštatované v bode 20. odôvodnenia Okresného súdu, kde je uvedené, že po doručení výpovede žalovanúmu 03.11. malo dôjsť ku skončeniu nájomného vzťahu a v podstate vznikla medzi žalovaným a pani K. kontroverzia a pani K. doslova uviedla, že nevedela, čo má robiť, tak dala vypnúť elektrinu. Zároveň zastávajú názor, že nie je správne konštatovanie toho, že žalovaný nemal zaplatené a preto bola vypnutá elektrina, nakoľko došlo k určitým kontroverziám, čo z toho evidentne vyplýva, že v podstate žalobca, resp. ním poverené osoby, konkrétne v tomto prípade pani K., konali a vypli elektrinu a následne svojvoľne a svojpomocne byt vypratali. K úvahám, na ktoré poukazuje Krajský súd Banská Bystrica a to, že žalovaný mal jediný doklad príjmový z obdobia 11/2006, tak to je ľahko zdôvodniteľné a logické. Tento doklad mal pri sebe, ostatnými dokladmi nedisponuje, pretože žalovaný vypratali byt a on stratil dispozíciu s ostatnými dokladmi. Tvrdia, že pôvodné rozhodnutie Okresného súdu Lučenec bolo ohľadne tejto sumy konzistentné a vychádzalo zo zásady voľného hodnotenia dôkazov, kde súd považoval dôkaz listinný za relevantnejší ako dôkaz, v podstate len tvrdenie žalobcov, že to zaplatené nebolo, resp. ničím nezdôvodnená výpoveď svedkyne K.. Pokiaľ sa jedná o zaplatenie sumy 26,56 Eur, pôvodne 800,00 SK, čo mala byť náhrada za plyn a elektrickú energiu za mesiac december, Okresný súd Lučenec správne vyhodnotil túto časť nároku, kde v bode 45. pôvodného rozsudku bolo presne vysvetlené, že suma 800,00 SK je buď započítaná v úhrade za mesiac november, kde je to výslovne uvádzané, lebo je tam suma 4.200,00 SK + 800,00 SK, čo je spolu 5.000,00 SK a zároveň sumy z vyúčtovania sa žalobcovia domáhali aj v rámci inej sumy, čiže žalovaný má elektrinu a plyn za december 2006 pokryté. Čo sa týka riešenia náhrady škody v konaní sp. zn. 6C/1020/2008, poukazujú na to, že žalovaní sa zaviazali zaplatiť sumu 4.800,00 Eur a pokiaľ by necítili zodpovednosť, tak by túto sumu neuhradili. Čo sa týka náhrady trov konania, zastávajú názor, že návrh nie je odôvodnený, nie sú tu žiadne okolnosti hodné osobitného zreteľa, resp. nejaká výnimočná situácia. Je to bežné sporové konanie, kde aj žalobca a aj žalovaný boli zastúpení právnym zástupcom, kde bola od počiatku tohto sporu aj na jednej strane, aj na druhej strane zabezpečená riadna ochrana práv sporových strán.

Žalovaný od počiatku sa bránil námietkou premlčania, kde táto námietka premlčania bola v čas vznesená a meritom tohto sporu bolo hlavne zaplatenie sumy, ktorá bola dôvodne následne namietaná ako premlčaná. Vedenie tohto sporu podľa ich názoru mohlo skončiť aj po vznesení námietky premlčania. Žalovaný sa musel brániť a pokiaľ žalobcovia mali právneho zástupcu bolo právom žalovaného si zvoliť právneho zástupcu. Žalovanému v súvislosti s tým, vznikli náklady. Z toho dôvodu navrhujú jednoznačne rozhodnúť, čo do trov podľa pravidla úspechu v konaní.

6. Podľa § 35 ods. 1 Občianskeho zákonníka, prejav vôle sa môže urobiť konaním alebo opomenutím; môže sa stať výslovne alebo iným spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti o tom, čo chcel účastník prejavíť.

7. Podľa ods. 2, právne úkony vyjadrené slovami treba vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale najmä tiež podľa vôle toho, kto právny úkon urobil, ak táto vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom.

8. Podľa ods. 3, právne úkony vyjadrené inak než slovami, sa vykladajú podľa toho, čo spôsob ich vyjadrenia obvykle znamená. Pritom sa prihliada na vôľu toho, kto právny úkon urobil a chráni sa dobromyseľnosť toho, komu bol právny úkon určený.

9. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

10. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

11. Podľa § 40 ods. 2 Občianskeho zákonníka, písomne uzavretá dohoda sa môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne.

12. Podľa § 46 ods. 1 Občianskeho zákonníka, písomnú formu musia mať zmluvy o prevodoch nehnuteľností ako aj iné zmluvy, pre ktoré to vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov.

13. Podľa ods. 2, pre uzavretie zmluvy písomnou formou stačí, ak dôjde k písomnému návrhu a k jeho písomnému prijatiu. Ak ide o zmluvu o prevode nehnuteľnosti, musia byť prejavy účastníkov na tej istej listine.

14. Podľa § 686 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nájomná zmluva musí obsahovať označenie predmetu a rozsahu užívania, výšku nájomného a výšku úhrady za plnenia spojené s užívaním bytu alebo spôsob ich výpočtu. Mala by tiež obsahovať aj opis príslušenstva a opis stavu bytu. Ak sa nájomná zmluva neuzavrela písomne, vyhotoví sa o jej obsahu zápisnica.

15. Podľa ods. 2, ak doba nájmu nie je dohodnutá, predpokladá sa, že zmluva o nájme sa uzavrela na dobu neurčitú.

16. Právny úkon je neurčitý, a teda neplatný vtedy ak je vyjadrený prejav vôle síce po jazykovej stránke zrozumiteľný, avšak nejednoznačný a tým neurčitý - zostáva jeho vecný obsah (vrátane predmetu dohody), pričom neurčitosť tohto obsahu nemožno odstrániť a preklenúť ani s použitím výkladových pravidiel (§ 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Ak ide o právny úkon, pre ktorý je stanovená pod sankciou neplatnosti písomná forma, musí táto určitosť obsahu prejavu vôle vyplývať zo samotného textu listiny, na ktorom je prejav vôle zaznamenaný.

17. V danom prípade, ako i z obsahu spisu je zrejmé, účastníci konania uzatvorili zmluvu o nájme v roku 2006 bližšie neurčeného dňa a dodatok k zmluve o nájme dňa 14.07.2006 bez podpisu nájomcu. Z ustanovenia § 686 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva, že podstatnou náležitosťou zmluvy o nájme bytu je mimo iného tiež dojednanie o spôsobe výpočtu úhrady za služby spojené s užívaním bytu alebo dohoda o jej výške. Z dikcie zákona, ktorý požaduje, aby v nájomnej zmluve bol uvedený spôsob výpočtu úhrady za služby alebo ich výška, je treba predovšetkým vyvodzovať, že určenie pomocou spôsobu výpočtu musí byť kvalitatívne zrovnateľné s určením spočívajúcim z ustanovení konkrétnej výšky úhrad za služby, čo vyplýva aj z toho, že zákon hovorí o spôsobe výpočtu. Spôsob výpočtu je treba rozumieť také určenie, ktoré obsahuje údaje, na ktorých základe možno pomocou objektívne určiteľných

hľadísk previesť výpočet úhrad za služby, t.j. dospieť ku konkrétnej peňažnej čiastke. Nájomné (spôsob jeho výpočtu) a výška úhrady za plnenia spojené s užívaním bytu (spôsob jeho výpočtu) predstavujú samostatné obsahové náležitosti zmluvy o nájme a preto musí tomu zodpovedať aj ich vyjadrenie v nájomnej zmluve. V nájomnej zmluve bolo dohodnuté platenie len nájmu vo výške 4.000,00 SK (132,70 Eur), čo pokrývalo zálohu ÚK (ohrev TUV, vodu, výťah, osvetlenie, spoločné priestory, odvoz smetí, merače vody, povrchová voda a fond opráv). Výdavky za elektrinu a zemný plyn mal nájomca platiť sám. V dodatku k nájmu o zmluve je uvedené, že dochádza len k zvýšeniu ceny prenájmu zo 4.000,00 SK za jeden mesiac na 4.600,00 SK za jeden mesiac. Z uvedeného je zrejmé, že na základe takejto dohody nemožno určiť výšku mesačných zálohových splátok na úhradu služieb spojených s užívaním bytu, lebo nie je predovšetkým vo vzťahu k nájomcovi stanovené, akú alikvotnú časť nákladov má nájomca z faktúr dodávateľovi uhradiť. Toto dojednanie je preto neurčité, jeho neurčitosť nemožno odstrániť ani výkladom podľa § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

18. Pokiaľ nebolo v zmluve určené, čo je nájomné a čo úhrady za plnenia spojené s užívaním bytu, ide o neplatnú zmluvu o nájme bytu v zmysle ustanovenia § 686 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Nájomná zmluva musí obsahovať tieto parametre a ak chýba niektorá z náležitostí, má to za následok neplatnosť nájomnej zmluvy (§ 39 OZ). Vzhľadom na tú skutočnosť, že súd posúdil nájomnú zmluvu a jej dodatok za absolútne neplatný právny úkon, návrh žalobcov na zaplatenie sumy 39,84 Eur ako rozdielu na zvýšenom nájmom, sumu 152,69 Eur ako nájom za mesiac december 2006 a sumu 26,56 Eur ako úhradu za plyn a elektrinu za mesiac november 2006 zamietol ako podaný nedôvodne.

19. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

20. Podľa ods. 2, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

21. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

22. Podľa ods. 2 o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

23. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

24. Základná zásada, ktorá ovláda rozhodnutia o náhrade nákladov sporového procesu, je zásada úspechu vo veci. V tejto zásade sa premieta myšlienka, že ten, kto dôvodne bránil svoje subjektívne právo alebo právom chránený záujem, by mal mať právo na náhradu nákladov, ktoré pri tejto procesnej činnosti účelne vynaložil proti účastníkovi, ktorý do jeho právnej sféry bezprostredne zasahoval. Ustanovenie § 257 CSP slúži k riešeniu situácie, pri ktorej je nespravodlivé, aby ten, kto dôvodne hájil svoje práva alebo právom chránené záujmy, obdržal náhradu nákladov, ktoré pri tejto činnosti účelne vynaložil. Rozhodnutie v súlade s tým, že ten, kto v konaní uspel si ponesie aj svoje náklady sa bude preto javiť spravodlivé, len s prihliadnutím k zvláštnostiam jednotlivých prípadov a na odstránenie neprimeranej tvrdosti. V prejednávanej veci súd musí skúmať, či neexistujú zvlášťne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť.

25. Súd v súdnej veci nevzhladol výnimočné okolnosti, resp. dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by nemal úspešnému účastníkovi - žalovanému priznať náhradu trov konania. Zákon pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania v zmysle § 257 CSP vyžaduje kumulatívne splnenie oboch vyššie citovaných podmienok. Žalobcovia 1/, 2/ bližšie nešpecifikovali prečo by nemal súd priznať náhradu trov konania, v čom videli celý proces za spor maximálne nespravodlivý a nekorektný, teda, ktoré boli dôvody hodné osobitného zreteľa, na ktoré by mal súd pri rozhodovaní o nepriznaní náhrady trov konania prihliadať alebo, aké boli tie výnimočné okolnosti prípadu, ktoré by odôvodňovali také rozhodnutie vo veci, s ktorým sa stotožňuje zákon. Na druhej strane súd mal za to, že žalovaný musel účelne vynaložiť nevyhnutné náklady na to, aby dosiahol súdnu ochranu svojho práva. Preto súd mu ako čiastočne úspešnému účastníkovi konania priznal náhradu trov konania v zmysle § 255 ods. 1 CSP

vo výške 99,34 Eur, nakoľko úspech žalovaného v konaní bol vo výške 99,67% a úspech žalobcov 1/2/ bol vo výške 0,33%.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia na Okresný súd v Lučenci, Dr. Herza č. 14, písomne, v štyroch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každá strana v spore dostala jeden rovnopis. Ak strana nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie ja jej trovy.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 389 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom,
- c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo
- d) nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.